
Descoperirea unor produse ajunse aici probabil pe cale comercială (ceramică smălțuită verde-oliv), a atelierelor cu cuptoare pentru reducerea minereului și ars ceramica, a nefiresc de numeroaselor obiecte care relevă practicarea meșteșugului pielăriei, subliniază încă o dată cele spuse anterior.

Adosată valului mic de pământ și aflată sub protecția acestuia (atât cât se mai păstra la momentul respectiv), rămâne de văzut în ce măsură locuitorii ei au contribuit la ridicarea valului de piatră în această zonă sau au constituit garnizoanele de pază din castrul 22 al acestuia, existent la circa 300 de m nord de așezare.

Singura limită sigură surprinsă a așezării este cea de vest, care se oprește în fața necropolei. Celelalte depășesc suprafața alocată cercetării.

Alături de așezarea medievală timpurie, în acest punct au mai fost cercetate o porțiune a valului mic de pământ, ce intersectează traseul autostrăzii între km 197+800 - 197+960, și o parte din necropola aferentă acesteia.

Pentru investigarea valului mic de pământ au fost efectuate patru secțiuni (SI - SIV) orientate N-S, paralele între ele, și dispuse perpendicular pe ansamblu șanț-val. Șanțul prezintă o formă tronconică, deschisă cu fundul plat, fiind înregistrat la adâncimea de 2,30-2,40 m în toate cele patru secțiuni. Așa cum reiese din situația stratigrafică, prezintă cel puțin patru etape de colmatare succesive, în care au fost reperate o serie de complexe aparținând, în această primă instanță, intervalului cronologic al secolelor IX-XI. Este vorba despre resturile unui cuptor menajer, precum și ale unei locuințe de tip bordei identificate în umplutura șanțului din secțiunile SI, respectiv SIII. Ambele complexe sunt plasate spre nord, în proximitatea escarpei valului mic de pământ, zonă ce probabil a fost folosită întrucât conferea un adăpost suplimentar acestor complexe, ferindu-le de intemperii. Creasta valului se păstrează relativ puțin fiind afectată grav de lucrările agricole desfășurate în zonă. Diferența de nivel dintre creasta păstrată a valului și fundul șanțului este de 2,10 m.

În urma săpăturii arheologice efectuate în cele patru secțiuni, au fost reperate și primele morminte ale necropolei amintite, obținând în final un număr de 305 morminte de inhumație. Marea lor majoritate reprezintă morminte de inhumație în groapă simplă cu defunctul depus în decubit dorsal, având orientarea V-E (craniul la V). Există însă și excepții fiind reprezentate de o serie de morminte de inhumație în cistă de piatră, morminte de inhumație în groapă simplă, dar cu defuncți multipli (M 98, M 133), precum și un mormânt de inhumație în groapă simplă cu defunctul depus ventral (M 168). Inventarul funerar este specific epocii (piese de bronz: cercei, inele, butoni vestimentari, cataramă, capete de curea; piese de fier: cataramă, amnare, cuțite; vase ceramice întregi sau fragmentare), el fiind întâlnit într-un procent relativ scăzut, de cca 30%.

În ansamblul ei, necropola se dovedește a fi una bine organizată, plasată la nord față de valul mic de pământ, pe care inițial l-a folosit ca pe o delimitare naturală. Alături de morminte au mai fost identificate o serie de șanțuri, late de cca. 0,60 m, care delimitează și închid arii funerare bine delimitate. A fost surprinsă cu certitudine doar latura vestică a necropolei și probabil cea sudică reprezentată de valul mic de pământ. În acest ultim caz avem însă rezerve, întrucât o serie de morminte (probabil cele mai târzii) suprapun valul mic de pământ, dar nu îl depășesc către sud. În aceste condiții laturile de nord și de est ale necropolei pot fi doar intuite, probabil undeva în apropierea castrului 22 al valului de piatră aflat în vecinătate.

Extinsă pe un kilometru lungime (așezare și necropolă) și circa 42 de m lățime, cercetarea a reușit să salveze cam o treime din suprafața totală a sitului, restul aflându-se la nord și sud de traseul viitoarei autostrăzi. Dată fiind întinderea mare a sitului, suntem de părere că ar trebui extinse cercetările, cu atât mai mult cu cât în acest stadiu nu au putut fi surprinse limitele lui integrale, iar la cca. 300 m nord de el se află unul din castele valului de piatră. Corelarea informațiilor din cele două puncte ar aduce informații noi despre evul mediu timpuriu în Dobrogea, de un interes deosebit pentru cercetarea arheologică românească și nu numai.

Materialul rezultat a fost depozitat la MINAC.

Informații suplimentare online

[Raportul 4895 din cronica.cimec.ro](#)

[Localizare pe hartă, folosind Mapserver Cimec.ro](#)
